

kaset

Ah İstanbul

Abdurrahman Tarıkçı
ODTÜ Fizik Bölümü Yüksek Lisans Öğrencisi, THBT Üyesi

Cengiz Özkan'ı bundan aşağı yukarı üç yıl önce çıkardığı "Kırmızı Buğday" albümüyle tanıdık. Yumuşak sesi duygulu yorumu ilk gözümüze çarpan özellikleriydi. Onun ardından çalıştığı usta çalgıcılar, kendi söyleyişine ve çalışına uygun hazırlanmış türkü düzenlemeleriyle dikkat çekiyordu.

Ama bunun yanı sıra düzenlemelerde elektronik seslere çok ağırlık vermesi yadırgadığım bir yönüydü ilk albümün. Ayrıca kullanılan armoniyi de pek beğendiğim söylenemez. Ancak kendi içinde tutarlı idi.

İkinci albümü olan "Ah İstanbul" albümünde ilk albümünde bulunan olumlu özellikler yine mevcut. Bunun yanı sıra tek yöreye bağlanıp kalmaması ve türkünün içerdiği duyguyu yansıtmak için gösterilen azami gayret de ayrıca insanın albüme ısınmasını sağlayan etmenlerden. Söylediği türkülerin yörelerinde çalınan enstrümanları sık kullanılması da ayrıca olumlu. Sade ve yalın söyleyiş ve çalış albüme dinleme kolaylığı da sağlıyor.

Fakat albümde yine çok fazla biçimde elektronik ses var ve bu sesler elektronik ses olarak değil bazı çalgıların yerine kullanılmış. Örneğin bas gitar, çeşitli vurmali ve yaylı çalgılar yerine elektronik benzerleri kullanılmış. Bu durum da o duygulu yalın anlatışın ne yazık ki çoğu zaman önüne geçmiş, kapatmış ve ilkbahar güneşi gibi olabilecek bir albüm, zaman zaman çöl ateşine, zaman zaman da kışa dönmüş.

Bunun üzerine de popüler bir şarkıdan araklanmış gibi eklenen armoni tuz biber olmuş; Cengiz Özkan'ın o gönül gözünün önüne Kaf Dağı'nın dumanı gibi çıkmış.

Sonuçta hangi albümü alacağınıza karar vermemişseniz bence bu yazılanları bilerek bu albümü alın. Yok aklınızda birşey varsa ben aklınızı çelmeyeyim.